

ПРЕЗИДЕНТ ЗА УЖИТОК АТОМОВОЇ БОМБИ У ВІЙНИ

Вашингтон, 30. листопада. — Криза в Корейській війні призвела президента Трумана оголосити на пресовій конференції заяву, що Злучені Держави воюють „за національну безпеку і за перемир'я“ і тому приневолені ужити атомової бомби й іншої подібної зброї, якщо не буде іншого виходу. Його слова яскраво викликали міркування, що страшна зброя може бути вжита проти корейських або китайських комуністів і тому три години пізніше появилося висноження з Білого Дому, що президент ще не видав військовим колам наказу використати атомову бомбу і що він загалом не бажав би собі цього, що це страшна зброя і не повинна бути вжита проти невинних людей, які не мають нічого спільного з війною.

НЕ БУДЕ МАСОВОЇ ЕВАКУАЦІЇ З МІСТ

Шікаго. — На випадок нападу на Америку атомовою бомбою не буде масової евакуації міст, як це заявив д-р директор Бюро Цивільної Оборони, Джеймс Дж. Вадсворт. Ворог нашої країни найбільше боїться американської продукції і таку продуктивну діяльність треба американцям втримати за всяку ціну, заявив він при відкритті дванадцятієї конвенції Американо-європейського Стіваришства Природної Дороботності. Вадсворт нагадував наставлення деяких кол публіки, щоб „утікати в гори“ в переконанні, що мешає країна дасть їм свого роду нації і вони заберуться з міст. Він признав, що буде переведено деякі евакуаційні центри для населення, а саме шкільних дітей, матерей і дошкільного дошкільного, як теж хворих і старців, а інші люди мусять остатися на своїх позиціях при праці.

НАЙНОВІШІ ПІДРИВНІ ЗАТІЇ КОМУНІСТІВ

Нью Йорк. — У третій статті в Н. Й. Геральд Трибун про діяльність комуністичної п'ятої колони виявлені накази американського Політбюро до своїх підпільних організацій, як використовувати так звану „Стоко-гольську Мірову Петицію“ для обману невідомих людей в Америці. За наказами партії, яких світлина подається в газеті, члени партії мають призначити якнайбільше підписів ніби то для підтримки петиції, а на ділі для призначення якнайбільше імен і адрес, щоб в рішальний момент можна було вислати їм вказівки, як спинити американську воєнну підготовку. Комуністи надіються відокремити Америку від інших країн світу, щоб стримати вільним народам допомогу з Америки для їхньої оборони. Для виконання доручень Політбюро забезпечено окремими організаціями потрібні грошові фонди. Останній об'єкт в цій справі висла-но 3 червня 6. р. У ньому сказано, як переводити комуністичну мобілізацію для тактичних дій між молоддю, в фабриках і інших місцях. У ньому зазначається до найбільшій ініціативи у цій „праці в новім стилі“. Наказано між ін. 1.000 віс по цілій країні для реведення підірваної агітації

КЛЮЧЕВИЙ ПЛАН ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ ГОТОВИЙ

Вашингтон. — Ключевий план цивільної оборони Злучених Держав проти атомової або іншої атаки вже готовий і уряд передав Конгресові до розгляду й ухвалення відповідний законопроект під назвою „Федеральний Акт Цивільної Оборони з 1950 р.“ За цим планом мав би бути настановлений адміністратор цивільної оборони на цілу країну, а йому були б підпорядковані всі органи держави. Адміністратор мав би відповідальний тільки перед президентом і мав би право на військовий лад настановляти людей на різні пости.

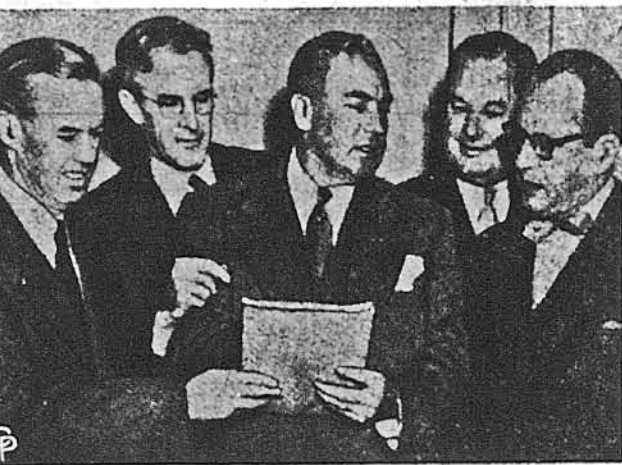
В АМЕРИЦІ

- Роберт А. Ловетт, назначений заступником секретаря оборони під час конгресових вакансій, рекомендований сен. пфкомісією збройних сил на затвердження. Його затвердить сенат разом з кандидатами на інші становища.
- На відмову департаментової краніни Гімбел Вудерс в Нью Йорку видано 7 мільйонів доларів. Досі в повсюдній часті видана фірма на розбудову домів 32 мільйони доларів в дев'ять мільярдів.
- Амбасадор Генрі Грейдл, щоб доряджувати негайну поміч для Ірану. Він каже, що підписання договору між Росією й Іраном дасть Совєтам приток виплати у справі тої країни на її захист. Це є навіть цілком совєтської політики.
- Досі видана забезпечення компанії 12 мільйонів доларів на відшкодування за втрати мистецтв внаслідок буревію з попереднього тижня. Пересічна втрата вистить 50-75 доларів з різних мистецтв предметів, а загалом може дійти до 400 мільйонів доларів.
- Негер став шатором між білими людьми в Стаффордвилі, у стейті Коннектикат. Сама конгрегація закликала його на це становище.

Совети проти відкликання комуністичних військ з Кореї

ЧЕРГОВЕ СОВЕТСЬКЕ ВЕТО В РАДІ БЕЗПЕКИ ПРОТИ ЗАХІДНОЇ РЕЗОЛЮЦІЇ. — ЗАПОВІДАЄТЬСЯ ДАЛЬШУ АКЦІЮ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ АСАМБЛЕЇ

Лейк Соксес, 1. грудня. — Совєтський представник в Раді Безпеки О. Н., Яків А. Малік, скористав вчора знову зі свого великодержавного права вета і зголосив спротив проти західної резолюції, яка закликає до відкликання комуністичних військ з Кореї, забезпечуючи рішуче Китаєві його інтереси на китайсько-корейському кордоні. Американська делегація негайно після того заповіла свою дальшу акцію в тій справі у вільній від вета Генеральній Асамблеї, але не скорше, як в перших днях наступного тижня. „Вісник“ в Раді Безпеки совєтським вето резолюції була внесена спільно Злученими Державами, Британією, Францією, Кубою, Екватором і Норвегією. В голосуванні не взяла участі тільки Індія, тоді, як дев'ять інших представників, з югославським включно, її піддержували. Проти неї був тільки Я. А. Малік. Рішення американської делегації здержатися кілька днів з передачею справи до Генеральної Асамблеї вияснюється бажанням вжити на вислід розмов між президентом Труманом і прем'єром Атлі. Передбачується теж можливість, що Злучені Держави можуть змінити текст резолюції в тому напрямку, щоб Об'єднані Нації виразно засудили комуністичний Китай як агресора, що тоді було б зв'язане теж з відповідною акцією проти Китаю.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ЗБІЛЬШУЮТЬ ПРОДУКЦІЮ АТОМОВОЇ БОМБИ. Після такого рішення президента Трумана, у Вашингтоні відбулися тижні наради членів Комісії Атомової Енергії, негайно після того, як президент Труман повідомив на пресовій конференції про можливість ужиття атомової зброї в Кореї. На фото (зліва на право): комісар атомової енергії Томас Е. Морей і Генрі Д. Сміт, сенатор Брайан МакМекгон, член Комісії АЕ Кейт Гленнон і голова тої комісії Гордон Ді.

ПРЕМ'ЄР АТЛІ ПРИЇЗДИТЬ НА РОЗМОВУ З ПРЕЗИДЕНТОМ

Вашингтон, 30 листопада. — Британський прем'єр Атлі й президент Труман зійдуться наступного тижня на конференцію у Вашингтоні, або десь в околиці, коли Атлі приїде до Злучених Держав для обговорення світової кризи. Оповіді в цій справі видає з Білого Дому після того, як в Англії наспіли вісті, що прем'єр повідомив про цю зустріч парламент. Надійшло, що предметом розмов буде китайська інтервенція в Кореї, оборона західної Європи, проти можливих потягнень Росії, можливість дипломатичного розв'язки конфлікту між Сходом і Заходом, а теж і питання, чи треба вжити атомової бомби. З Лондону прийшла вістка, що прем'єр віде до Америки ще з кінцем біжучого тижня. Його прибічники кажуть, що пре-

ПРОБЛЕМА АТОМОВОЇ БОМБИ В КОРЕЇ ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ РОЗМОВ В О.Н.

Лейк Соксес, 1. грудня. — Негайно після виступу президента Трумана на пресовій конференції та його заяви про можливість ужиття атомової бомби в Кореї, ця проблема стала головною темою розмов між делегаціями Об'єднаних Націй. Совєтський представник, як звичайно, заявив, що не має коментарів. Між іншими делегатами думки не так поділені, як радше нез'ясовані. Ніхто не бажав займатися до цієї справи офіційне становище. Філіппинський представник, колишній президент Генеральної Асамблеї ген. Ромулю, висловив думку, що президент Труман перед проголошенням свого рішення „напевно взяв до уваги моральні, військові і політичні аспекти“ такої можливості. В загаломому, опінія більшості делегатів в цій справі характеризується так: використання атомової бомби в Кореї було б цілком оправдане правно і могло б мати військовий результат, але воно могло б нанести моральну шкоду Заходу.

ФРАНЦІЯ ПРОТИ УЖИТТЯ АТОМОВОЇ БОМБИ В КОРЕЇ

Париж, 1. грудня. — Французький уряд вчора повідомив, що він є проти ужиття атомової бомби в Кореї. Авторизований заяву уряду в цій справі проголошено три години після заяви президента Трумана на пресовій конференції. В ній не висловлюється цієї думки безпосередньо, тільки стверджується, що „урядові кола вважають, що цілі в Кореї не є досить важливі, щоб могли виправдати ужиття атомової бомби“. В цьому самому повідомленні — французький уряд погоджується з думкою президента Трумана, що Об'єднані Нації повинні зайняти становище щодо есентуального бомбардування „протегованих баз“ комуністичних агресорів в Манчжурії. У Франції переважає загально-європейська опінія, що американська далеко-східно політику визначує тепер ген. Мак Артур, і він рішуче переключив її в користь Заходу військовими засобами.

ЗУАДК ГРАЄ ГОЛОВНУ РОЛЮ В ДОПОМОГОВІЙ АКЦІЇ В ЄВРОПІ

Д-Р В. ГАЛАН ВЕРНУВСЯ З ІНСПЕКЦІЙНОЇ ПОІЗДКИ ДО НІМЕЧЧИНИ І АВСТРІЇ

Нью Йорк, 1. грудня. — Злучений Український Американський Допомоговий Комітет — грає тепер без сумніву головну роль між усіма іншими добровільними агенціями в переселенно-допомоговій акції для скитальців в рамках Міжнародної Організації для Збігів (IPO) — твердить д-р Володимир Галан, екзекутивний директор ЗУАДКомітету, який вчора вернувся з однієї інспекційної поїздки до Європи. Головною ціллю поїздки д-ра Галана було перевірити справність функціонування європейської місії ЗУАДКомітету, познайомитися безпосередньо з теперішнім станом української еміграції та її допомогними потребами і можливостями їх задовольнити, як теж використати для тих цілей IPO. Він стверджує, що ЗУАДКомітет має тепер великий авторитет як в міжнародних і американських властях, так і серед самих скитальців різних національностей, що його здобуто справністю великого апарату в Європі, як теж великою активністю в переселеннях і допомогових справах. ЗУАДКомітет має тепер в Європі своїх 9 офісів, в яких працює 47 урядовців, з того трьох присланих з Америки. Місією керує адв. М. Родик. Американських службовців оплачує сам ЗУАДКомітет, тоді як всі інші кошти, зв'язані з місцевими службовцями, вдержання офісів і т. (Закінчення на стор. 4-й).

АЛІАНТИ ВСТАНОВИЛИ ОБОРОННУ ЛІНІЮ В КОРЕЇ

ОТОЧЕНІ ВІДДІЛИ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ВІДБИЛИ АТАКИ ВОРОГА. — 80 ТИСЯЧ КОМУНО-КИТАЙСЬКИХ ВІЙСЬК НАСТУПАЄ ВЖЕ ТЕЖ НА СХІДНОМУ ФРОНТІ

Токіо, 1. грудня. — Аліантські війська в Кореї, відступаючи перед сильно переважаючою масою комуністичних військ, відступили на нові позиції та встановили нову оборонну лінію, що йде на схід і на захід через Сунчон, 20 миль на південь від ріки Чонгчон та около 30 миль на північ від Пйонг-ян, колишньої комуністичної столиці. Вмжчасі оточені коло резервуару Чангджін, в горах північно-східної Кореї відділи американської морської піхоти відбили нові заперкі атаки ворога, задержуючи свої позиції. Після масових атак на західному секторі фронту, комуністичні війська, загальну силу яких ген. Едвард Алмонд, командант Десятого Корпусу, оцінює на 80,000, почали ставити більший спротив теж на східній ділянці, де аліантські війська зайшли найдалше на північ, у віддаленні приблизно 50 миль від корейсько-совєтського кордону та продовжують свій похід. Не зважаючи на великі втрати, комуністичні війська атакують майже з фанатизмом, стверджується у фронтових повідомленнях. В останньому вже теж вони почали кидати до бою танки та інші панцерну зброю совєтської продукції. До найзапекліших боїв прийшло вчора коло міста Гагару, опущеної попередньо американськими повітряними базами. Після величезних кривавих втрат, комуністичні війська вчора вже почали були ослаблені в своїх намірах, хоча ще продовжували їх. Повітряна розвідка стверджує великий рух на шляхах у ворожому заплі, згодуючись, що на фронт підтагається нові підкріплення та постачання. Сильні з'єднання американської авіації, включно зі суперфортецами, продовжували вчора масове бомбардування ворожих військ та воєнних споруд, зокрема шляхів.

ЧЕРВОНІ КИТАЙСЬКІ ПЕРЕДУМОВИ „ЗАМІРЕННЯ“

Гонг Конг, 1. грудня. — Комуністична офіційна преса проголосила такі три головні передумови „замірення“ в Кореї: 1. Відкликання всіх збройних сил Об'єднаних Націй; 2. Відкликання американської Сьомої Флотії від оборони Формози; 3. Прийняття комуністичного режиму до Об'єднаних Націй. Ці вимоги інтерпретуються як домагання повної капітуляції Об'єднаних Націй. Вони самі по собі не є нові, але тепер повторені в цілому і критично змінений військовий ситуації на фронті в Кореї.

АВСТРАЛІЯ ЗАТРИМОВАНА РОЗВИТКОМ В КОРЕЇ

Мелбурн, Австралія, 1. грудня. — Масовий комуністичний протинаступ в Кореї викликав занепокоєння в австралійських урядових і публічних колах. Мелбурнська преса критикує ген. Мак Артура за його намір „кінцевий офензивний“ та за незорієнтованість і недоцінювання комуністичної сили в Кореї, що призвело до теперішнього драматичного звороту на фронті. Преса не скривала свого бажання не допускати до війни з Китаєм а висловлює побажання до дипломатів, щоб вони зробили „все можливе“ і доклали всіх зусиль для мирного поладання нового конфлікту.

АМЕРИКАНСЬКИЙ І БРИТАНСЬКИЙ АМБАСАДОРИ ВІНДІДУЮТЬ З МОСКВИ

Москва, 1. грудня. — Американський і британський амбасадори в Москві нагло повідомили, що вони виїжджають зі совєтської столиці „на відпустку“ до своїх країн та „правдоподібно“ на наради зі своїми урядами. Американський амбасадор, адмірал Аллен Дж. Кірк, повідомив, що він віде в найближчий понеділок своїм літаком на одно-місячну „відпустку“. Британський амбасадор, сер Дейвід Келі, відвідав вчора совєтського заступника міністра закордонних справ А. Громіка, та поінформував його, що він виїжджає своїм літаком до Англії вже завтра в суботу. Амбасадор Келі заявив, що він виїжджає на „не-

БРИТАНСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ПІДДЕРЖУЄ РІШЕННЯ ПРЕМ'ЄРА ЩОДО ПОІЗДКИ ДО ЗДА

Лондон, 1. грудня. — Всі члени британського парламенту, як з урядової Лейбурістської, так і опозиційної Консервативної партії прийняли вчора одушевленими оплесками повідомлення прем'єра Атлі про його рішення негайно виїхати до Злучених Держав на наради з президентом Труманом в справі кризи в Кореї та в інших світових проблемах.

НІМЕЧЧИНА ДОМАГАЄТЬСЯ РІВНОПРАВСТВА ЗА УЧАСТЬ В ОБОРОНІ

Франкфурт, Німеччина, 1. грудня. — Канцлер Західно-Німецької Федеративної Республіки, д-р Конрад Аденауер, заявив вчора, що західні аліанти повинні перевірити своє відношення до Німеччини та признати її повну рівноправність, якщо вони бажать, щоб та країна „взяла участь в західно-європейській обороні рам'я об рам'я з ними“. Ця заява, зложена на засіданні християнсько-демократичних членів Бундстагу (парламенту), є відображенням загально-німецьких настроїв, виявлених недавно у виборах в трьох німецьких землях американської зони. Д-р Аденауер рішуче повідомив, що він звернеться до західних аліантів з пропозицією, щоб теперішній окупаційний статут Німеччини заступити окремим „договором безпеки“ між західно-німецькою республікою і трьома західними великодержавами.

В СВІТІ

- Британський уряд покликав на наради до Лондону своїх дипломатів і військових командантів з Далекого Сходу.
- Про сильні воєнні настрої та побоювання повідомляється з цілого ряду європейських країн, зокрема з Італії і Швеції.
- Комуністичний уряд представив парламентові проект нового бюджету в якому найбільшу суму призначується на військові витрати.
- 300 католицьких монахів вивезено з Чехословаччини на Сибір в товарних вагонах — повідомляє радіосильська Ватикану.
- Комуністичний суд в совєтській зоні засудив двох „шпидів Стовп“ на дошмертне ув'язнення за згодою іншпівство в користь Заходу.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЛЬВІВ, РИГА І ЯЛТА

До поляків, які намагаються дійти до згоди з українцями, належить польський журналіст Клявдій Грабик, який заговорив на ту тему вже й в американсько-польських газетах. „Дзвіник Польський“ в числі з 22 листопада ц. р. помістив одержану від Грабика кореспонденцію п. н. „Львівські рефлексії“, в якій він нагадує, як то 32 роки тому, 22 листопада 1918 року українські війська залишали Львів під натиском наспілого полякам допомоги під проводом генерала Токажевського.

За те, що так тоді сталося — повинні українці дякувати Польщі, бо іншого виходу — пише Грабик — для Львова не було, а був тільки такий: Польща або Росія. „Львів був давніше польський, а якщо — в роках нашої пам'яті — постала альтернатива, чи він має бути іншим, то й це завжди означало тільки Росію, але досі це ніколи не означувало Україну“ — пише Грабик. Для нього існує тільки Ризький договір, бо він „визначив кордони між Польщею і Росією на засаді добровільної згоди обох держав“. Тоді, коли постав цей договір, твердить Грабик, „не існував ніякий третій чинник, який міг би брати участь у тій умові“. Якщо хто хотів би покликнутися на „неіснуючу українську державу“, себто Українську Радянську Соціалістичну Республіку, пише далі Грабик, то й „цей чинник приложив свою руку до ризького мирового договору“. Союз УНР з Польщею, який тоді ще існував і зобов'язував, збув Грабик тим, що навіть словом не згадав УНР, а тільки говорить про „армію Петлюри“, яка вже тоді „не уявляла собою ніякого правно-політичного чинника“. При цьому — як на глум — проливає крокодилячі сльози, бо ніби „Польща намагалася створити українську державу“, але на жаль це їй не пощастилося, бо „на Україні війська Петлюри не стрінулися з попертями“.

При цій довгої статті Грабик згадує ще українських „героїв і мучеників“: „які виступили проти польської держави“, як і хвалить українських воїнів, що то гинули в польській армії під Монте Касіно в Італії теж і „за те, щоб Львів вернувся до Польщі“. Хоч будучина Львова, каже Грабик, нині „неясна“, але як буде покладений договір в Ялті, то тим самим буде теж „Львів визволений“ і шойно тоді буде можна роздумувати, „чи українські претенсії до Львова слушні, чи уявні“.

Думасмо, що ми передали все суттєве зі статті Грабика, так, що кожний може тепер на підставі його думок виробити собі легку свій власний погляд на політичну ментальність таких поляків, що кажуть, що вони змагаються до польсько-українського порозуміння. Дуже цікаве, що й Грабик не додає, що якщо Польща не була напала на Львів, то можна було тоді врятувати Київ і нині була б вільна Україна і Польща. Грабик вважає наскрізь чистим ділом договір між Польщею і Росією в Ризі, кажучи, що інший партнер себто УНР — не існував. Щось так, як пізніше для Сталіна і Гітлера не існував третій партнер — Польща. Гарна мораль, нема що й казати. Під опіку такої моралі дораджується тепер українцям віддати Львів і довірити, що „українські претенсії“ будуть розглянені „до справедливості“. Це вже хіба не наївність, а такі країни глупота.

Ми свідомі цього, що сьогодні нема навіть одного українця, що міг би брати такі польські маячення під серйозну дискусію. Цілий вільний світ zagrożений, Варшава як польське місто гине, Польща стає російською губернією, а п. Грабик журиться Львовом і дораджує українцям рятувати Ялту, бо вона врятує для Польщі Львів.

Можливості і проблеми американсько-китайської війни

Останній розвиток подій в Кореї, зокрема інтервенція в корейській війні сто-тисячних мас комуністичних військ, що американський представник в Об'єднаних Націях називав „явною і ноторичною агресією“, як теж міжнародна акція на цю тему, актуалізують проблему можливостей китайсько-американської війни. Американська преса запевняє інформаціями, згодом і та припущення під цим оглядом. Сумаричний перегляд цих згодів і припущень, базованих звичайно на логіці, спостереженнях та більше менше авторитетних твердженнях, приблизно такий:

За всіма комуністичними починаннями в будь-якій частині світу і в будь-якій формі криється та сама голова: Кремль. Москва без сумніву хоче опанувати світ. В додаток, більшовизм мусить та поступати, бо він сам в собі є агресивним світоглядом і кожна зупинка загрожувала йому розкладом. Комуністичний Китай грає важливу роль в імперіалістичних планах Москви, головне з огляду на його простір та людські резерви. Комуністично-китайська інтервенція в Кореї це виразне діло Москви. Кремль хоче дати Америці „повні руки роботи“ на Далекій Сході, щоб могли безкарно здійснити свої агресивні плани в Європі.

Чи може прийти до американсько-китайської війни вже тепер? Американські спеціалісти припускають таку можливість, але більше схильються до думки, що „великої війни“ між цими країнами не буде. Під цим оглядом вони порівнюють Китай з чемпіоном важкої ваги, а Злучені Держави з чемпіоном в боксі. Америка мала б великі труднощі у „великій війні“ з Китаєм та на китайській території і з китайською масою людей. Кремль і його китайські ступайки хотіли б, щоб до такої війни прийшли, подібно, як чемпіон важкої ваги хотів би дістати в свої руки чемпіонський бокс. Але Америка навряд чи дасть себе в таку війну втягнути. Натомість, вона може, якщо б до того заставили, прийняти виклик та піти на „малу війну“, іменю, стратегічне бомбардування флотом і авіацією китайських господарських центрів. Очевидно, що тоді прийшов би до голосу національно-китайський резистанс та його партизанська війна.

З такими можливостями, виходило б, рахувалися й віддані Москві комуністичні уряди. На це вказувала б інтенсивна підготовка проти-летунської оборони на цілому китайському континенті, як теж шалена проти-американська пропаганда, що стоїть цілком під знаком Москви та розвиває дорешти американські надії на можливість китайського „Тіта“ в теперішніх обставинах. Національно-китайський звіт в Об'єднаних Націях виказує, що китайський континент і його комуністичний уряд цілком опановані хмарою советських „спеців“ і „сортаників“.

З останнім наступом кому-

но-китайських військ в Кореї, серед європейських народів поширюється тривога, що Америка, заангажувавшись у війну з Китаєм, може залишити на приволозяться європейські країни. Советська пропаганда вже раніше висувала здогади, що американська „інтервенція“ в Кореї може призвести до розбиття Атлантичного Пакту. Совети того, власне, бажали б собі і на це, по всіх правдоподібностях, була подумана комуністична агресія в Кореї. Але в американських колах тепер власне з притиском підкреслюється, що діло не в Кореї і не в Китаю, але в Москві. На цю тему були інтересні і цілком виразні статті в Н. Й. Ворлд Телеграм та в Н. Й. Таймсі, про що свого

Микола Чубатий.

Воююча Україна та ми

В історії народжування християнства понад усякий сумнів переломовою подією, яка рішила про побіду Божої Ідеї, була смерть на хресті п. Творця. За час трилітнього навчання Христа по містах Палестини одні Його величю наукою одушевлялись та приймали Його, а дехто слухав, з думкою: А хто знає? Що доброго може вийти з Назарета? — казав навіть дехто. Ще кілька днів перед самою смертю Христа маса кликала: Оссана Сину Давидову! А за кілька днів пізніше кричала: Распи, распи Його! Шойно з героїзмом прийняв смерть, мученича смерть Христа, стала останньою кривавою жертвою за відкуплення людства й рішила про повну побіду Христової Ідеї, а тим самим рішила теж і про оснування найбільше ідеалістичної релігії людства — християнства. З гори Голгофії прийшов перем. Дотеперішні вороги, а навіть далекі чужинці — римляни, видячи таку смерть Людини-Бога, бігли в гряди, калясали та говорили: Направду це був Син Божий!

Ось такі думки насуваються, коли порівняємо відношення українців поза Совєтами до Воюючої України. На рідних землях розгрізалися від кількох літ події незвичайні, героїчні, але тільки небагато вірили в їх дійсність, в їх можливість. Одні зовсім не вірили, другі вірили та недовірили. А хто знає — говорили — може є УПА, а може її нема. Дехто так виразно перече, бо в його приземний, матеріалізований душі не міг поміститися такий великий зміст героїзму, про який говорилися у зв'язку з Воюючою Україною. Дехто так й одверто говорив: чи з того гурта українців може що доброго вийти? Навіть рейди УПА-істів в західну Європу різно виснажили. Шойно смерті команданта Тараса Чупринки-Шухевича була потрібна, щоб і донедавні скептики та противники Воюючої України билися в груди, калясали свого національного „невісства“ та говорили: Направду це був людина, якому нема рівного між нами. Воююча Україна

стас стовпом хребетним нинішнього українства. Величезна національна маніфестація українців Великої Нью Йорку в неділю 26 листопада в Мангеттен Сентер була ствердженням рішального звороту думання американських українців та їх відношення до Воюючої України та до її творця, легендарного героя найкращого типу, Тараса Чупринки-Шухевича.

На тлі доволі приспаного та зневіреного громадського життя американських українців це була подія, що пригадувала часи найкращих зривів українського патріотизму в Америці. Понад п'ятьтисяч маса перемістилася величезну сальо, а сотки мусили відійти, бо вмістити сальо з огляду на поліційні приписи безпеки була переступлена. Ця маса вичувала свою найтіснішу лунність з Воюючою Україною та її поглибленим командантом, якого Дух немов уносив серед зібраних. Віримо, що ця лунність, наведена дня 26 листопада поміж УПА та американськими українцями, стане тривалою власністю. Воююча Україна добула собі серед американських українців тим референдумом рішальне місце в збірному житті заокеанських українців; вона стала національною вірою американських українців, що її вже ніхто не дозволить нарушити.

Де причина того? Причини в тому, що американські українці серед повені спасительних для України партійних клівів вікниці відкрили одну правду, що Україну можна визволити не солом'яним огнем патріотичних фраз, не політичним комбінаторством, тільки жертвою крові, боротьбою за визволення України там на полі бою, та що ця боротьба треба всіма засобами підтримувати і перед широким світом капіталізувати.

В недільній маніфестації американські українці підійшли до самої істоти української повільної політики, якої моральне підлога в науці християнства, що не має більшої любови від тої, як хто душу свою покладе за друзів своїх. Немає кращого україн-

часу повідомлялося і на сторінках „Свободи“. Тепер знову підкреслюється, що Злучені Держави, а за ними і весь вільний світ, навряд чи дадуть себе легко зловити на більше-випадкові провокації та знесилюватись другорядними війнами на різних континентах, щоб опісля власти жертвою московського удару. Звертається увагу, що вже по цій лінії наступила недавня зміна в американському уряді, як секретарем оборони став ген. Маршал, що обороні Європи дає перевагу над подібними проблемами в інших кінцях світу.

Все це вказувало б, що Злучені Держави, при цілому укладенні теперішнього міжнародного положення, не розгублюються в хвилях конюнктурах та не втрачають з перед очей першої і основної проблеми, якою є для вільного світу ані не Китай ані не Корея чи будь-який інший Тибет, але тільки і тільки Москва та Політбюро в Кремлі.

Крайню Тибет, положену на північний схід від Індії серед непрохідних гір Гімалаїв, скарактеризував в описі околиці Шангри-Ла американський письменник Джеймс Гілтон у фантастично написаній повісті „Втрачений овід“ — „Lost Horizon“, з життя тибетських монахів, серед яких знаходяться й європейці. Вони — фантастичний автор — зашли туди перед сто роками і живуть досі під впливом благодатного гірського клімату без страху про смерть. Вони вічно молоді і займаються тільки духовним та мистецьким творчим життям. Після прочитання цього фантастичного твору Гілтона, през. Френклін Д. Рузвельт купив серед гір у стейті Меріленд літню віллу, яку назвав Шангри-Ла для пригадки про потребу безтурботного відпочинку для голови країни.

Переконання про ідилічне життя в Тибеті утрималися серед закордонного світу власні доки дивного суспільного ладу в Тибеті. На чолі країни стоїть Далай-Ляма, який є релігійною й світською головою та має номінально необмежену

свого патріотизму, як у цих, що життя своє віддають за визволення батьківщини. Це моральна основа приватного життя людини, це моральна основа збірного національного життя.

Саме там на Україні, в зорках Карпат, серед польських болот, в лісах північної Волині та по всіх просторах України появилася нова українська генерація, що зродилася, виховалася та зросла вже серед визвольної боротьби українського народу, що розпочалася тому тридцять кілька літ. Вона поклала в основу свого життя ці ідеалістичні засади християнської любови у відношенні до батьківщини. Вони створили УПА, вони видали команданта Тараса Чупринку-Шухевича, вони повязали стіло визвольну боротьбу нації з визвольною боротьбою рідної Церкви.

Це нове покоління, таке відмінне від давнього, являється нічим іншим, а тільки черговим періодом відродженого українського державництва, що мало своїх попередників в епосі Олега Старого і Святослава, а потім в епосі козацького лицарства, щоб за наших часів найти 3-тій подібний період УПА. Всі ці три періоди це проява життя немірної української нації, свідомої своєї ролі на Сході Європи, як вису-

ШАНГРІ-ЛЯ

„З Калімпонгу, в Індії, сповіщають, що останнього четверга прибула туди сотня мулів і привезла золото, срібло й інші дорожчощі та скарби володаря Тибету, звісного як Далай-Ляма. Це було б перше підтвердження давніших вістей, що 15-річний володар релігійного царства Тибету втік зі своєї столиці, м. Ляма, яке називають „Забороненим Містом“ Тибету. Далай-Ляма покинув свою палату Потоло, збудовану на вершину гори коло столиці. Втік — очевидно зі страху перед комуністичною агресією, про яку появляються непевні вісті вже від двох місяців.“

Крайню Тибет, положену на північний схід від Індії серед непрохідних гір Гімалаїв, скарактеризував в описі околиці Шангри-Ла американський письменник Джеймс Гілтон у фантастично написаній повісті „Втрачений овід“ — „Lost Horizon“, з життя тибетських монахів, серед яких знаходяться й європейці. Вони — фантастичний автор — зашли туди перед сто роками і живуть досі під впливом благодатного гірського клімату без страху про смерть. Вони вічно молоді і займаються тільки духовним та мистецьким творчим життям. Після прочитання цього фантастичного твору Гілтона, през. Френклін Д. Рузвельт купив серед гір у стейті Меріленд літню віллу, яку назвав Шангри-Ла для пригадки про потребу безтурботного відпочинку для голови країни.

Переконання про ідилічне життя в Тибеті утрималися серед закордонного світу власні доки дивного суспільного ладу в Тибеті. На чолі країни стоїть Далай-Ляма, який є релігійною й світською головою та має номінально необмежену

свого патріотизму, як у цих, що життя своє віддають за визволення батьківщини. Це моральна основа приватного життя людини, це моральна основа збірного національного життя.

Саме там на Україні, в зорках Карпат, серед польських болот, в лісах північної Волині та по всіх просторах України появилася нова українська генерація, що зродилася, виховалася та зросла вже серед визвольної боротьби українського народу, що розпочалася тому тридцять кілька літ. Вона поклала в основу свого життя ці ідеалістичні засади християнської любови у відношенні до батьківщини. Вони створили УПА, вони видали команданта Тараса Чупринку-Шухевича, вони повязали стіло визвольну боротьбу нації з визвольною боротьбою рідної Церкви.

Це нове покоління, таке відмінне від давнього, являється нічим іншим, а тільки черговим періодом відродженого українського державництва, що мало своїх попередників в епосі Олега Старого і Святослава, а потім в епосі козацького лицарства, щоб за наших часів найти 3-тій подібний період УПА. Всі ці три періоди це проява життя немірної української нації, свідомої своєї ролі на Сході Європи, як вису-

(Закінчення на стор. 3-тій).

адміністративну владу. Однак в практиці влада країни є поділена між тибетанську аристократію і духовництво. Кожний світський урядовець мусить мати свого даянжа, духовника. У Далай-Лямі відраджується сам Будда, згідно з віруванням прихильників буддизму, який „є пануючою релігією майже цілої Східної Азії. Теперішній Далай-Ляма, за вірою його підданих, є чотирнадцятим з черги втіленим Будди.“

Теоретично Далай-Ляма має свого конкурента, Панчен Ляму. Обидва мають себе доповнювати в адміністративних справах і тому обоє мають назву „Великий Ляма“. У минулому впливові особи вигравали одного Ляму проти другого й тому залишилися традиції конкуренції. Теперішній Далай-Ляма не міг видавати досі самостійних розпорядків, бо був замолодий і тільки підписував рішення міністерських кабінетів, складеного з трьох світських осіб і одного духовника. Кабінет у свою чергу своєю під впливом монашого кабінету, який має за завдання доглядати ладу в усіх тибетанських монастирях, а монастирі мають під своїм впливом населення країни. У самій столиці Ляса живе 20,000 монахів буддистів.

Населення Тибету не є єдиним і це дає притоку сусіднім державам виступати у внутрішніх справах країни. Осередній Тибет зі столицею Ляса, об'єднує більшу частину жителів. Знів населення на пограниччя Китаю мало нагоду зустрічатися з китайцями і підпадо під вплив їхньої культури. Є дві провінції „Сиканг“ і „Цінгай“, до яких Червоний Китай тепер підносить претенсії. Там від кількох років іде „перевипіскі“ населення на більше-випіський лад.

През. Рузвельт вислав у 1943 р. до Далай-Лями привітний лист і свою фотографію саме в часі, коли деякі тибетанські кола почали рхувати на поміч Великобританії й Індії проти можливої загрози з Китаю. Це звернуло увагу тибетанського кабінету на можливість помічати з Америки для оборони незалежності Тибету, хоч як далеко Тибет віддалений від З.А. Вісті про Америку доходили туди тільки по радіо. Аж у літку 1949 р. заїхав до Тибету американець Ловел Тамес і його син також самого імені, тільки „джуніор“. Попередніми часами заїхало туди тільки шість американців, в одягах тибетанців. Оба Ловеллі були першими, що приїхали одверто. Далай-Ляма дав їм спеціальне „супровідне“ письмо до підлеглих урядовців, яким вони користувалися під час поїздки. Це зробив він в надії, що Америка зможе захистити його перед комуністами, які вже тоді почали розганюватися. Після повороту з Ляси Ловелл написав книжку, яка саме появилася друком п. з. „Через Гімалаї до Забороненого Тибету“. У книжці поміщені повні картини, які зображають ніби збуржене, а на ділі нужденне життя тибетанського населення, висловлює правдивішими колами та аристократами.

Казочного, щасливого „Шангри-Ла“ в Тибеті нема. Це феодальна країна такого типу, для якого нема вже місця в світі. Москва це добре знає, тому думає, що скоро зпаде ще й ця країна при допомозі червоного Китаю — свого васала. В такому разі цілий Тибет переміниться в — червону Шангри-Ла.

зати маршала. Пілсудського, що весною 1920 р. треба обов'язково випередити большевиків і з армією УНР перейти з енергійним наступом проти них, бо знищивши нашу армію ім легше буде опанувати Польщу. А про те, що вони раніше чи пізніше нападуть на ці, не може бути двох думок. Наслідком переговорів 22-го квітня 1920 р. була підписана угода між урядом УНР і Польщею. В ній обидві сторони визнавали самостійність і суверенність держави кожної з них. Тольща в ті часи знаходився в кращих умовах. Її визнавали як державу, Франція та деякі інші держави. Франція ж допомагала Польщі ще й зброєю, набоєм та іншим військовим майном, без чого не можна провадити війни. Крім того вона вислала до Польщі інструкторів своїх досвідчених і освічених старшин,

Володимир Савченко.

Останній етап нашої державності

2)

Отже море крові, що пролилось на Україні і летіло там ще й тепер; що лилось у Київ і інших містах світу, а тепер у Кореї, — все це з винною сліпоті колишніх відповідальних державних політиків Західної Європи, а в першу чергу через Клемансо та Ллойд Джорджа. Вони не рушили й пальцем на користь України, коли та боролася самотньою проти червоних. Натомість Ллойд Джордж цинічно тоді заявив, що він може торгувати й з дикунками. Як бачимо: те, що тепер зрозуміло для пересічної людини, тоді не могли передбачити головної діячі європейських держав.

На початку грудня 1919 р. стався критичний мент для нашої збройної боротьби за державність. Симон Петлюра

не помилився тоді, призначивши командантом видатного генерала, Михайла Омеляновича-Павленка, що був один час командантом одного з полків III-тої гвардійської дивізії. (Перед Першою світовою Війною стояла залогою в м. Варшаві). За першу світову війну генерал одержав всі бойові відзнаки до юреської зброї (Золота зброя) і юреського хреста включно. (Ці дві відзнаки були найвищою нагородою за хоробрість. Їх ухвалювала Юреська рада, що складалася з героїв, які мали ті ж таки відзнаки. Імператор тільки затверджував їх постанови.)

Це той генерал, що за його часи, як команданта УГА, й нашої збройної боротьби за державність. Симон Петлюра

УГА була реорганізована і з того часу стала правдивою регулярною армією. (Ген. Мишковський був у 1920 р. генерал-хорунжий. У 1912 р. скінчив Академію Генерального Штабу в Петербурзі. — Дивись спогади д-ра Степана Шухевича.)

Генерал - поручник М. Омелянович - Павленко був талановитим полководцем. Він завжди тримався засад геніальних полководців. Для ілюстрації наведемо бодай один приклад із воєнної історії, як повинен поводитися правдивий полководець у критичних моментах на полі бою.

Отже признаний воєнними авторитетами, як геніальний полководець, Наполеон під час бою під Арколе, побачив, що французький воєк, який під час наступу на ворога не правпор, упав ранений. Повстала патіка і французи почали втікати з поля бою. Угледівши це Наполеон, (пізніше імператор Франції), підібг до раненого воєка, схопив прапор і з ним кинувся вперед на ворога. Французькі воєки, побачивши, як сміливо тримається під градом куль й улюблений командант, негайно зупинилися

і повернули вперед на ворога. Битва під Арколе була виграна французами. Наш командант, генерал М. Омелянович-Павленко, так само завжди з'являвся на полі бою там, де була найбільша небезпека для наших військ. Як ми вже сказали, так робив і Головний Отаман, Симон Петлюра. При надзвичайно тяжких обставинах 6. XII. 1919 р. ген. Омелянович - Павленко розпочав незабутній І-ший Зимовий похід, що тривав до 6-го травня 1920 р. Він повів армію УНР на схід, до Дніпра. Прорвавши ворожий фронт, прорвавши він і армію в запліли блях та червоних москалів. Це безприкладний в історії похід! Тільки наше очайдушне загартоване воєцтво, напасне гарячим незтримним бажанням здобути таку волю самому народові, могло ризикнути на такий героїський чин.

Ситуація бо була грізна. Все, що було фізично знесилене, духовно заломлене відійшло від збройної боротьби. Армія УНР залишилася самотньою на полі бою. З трьох боків насадили вороги: з одного боку большевики і денікінці, а зі заходу — поляки.

Страшним ворогом був ще й тиф, що нещадно косив наших козаків. До того ж була й зима. Але рішучість і відвага керували воєцтвом. Воно билось безперервно вдень і вночі, здобуваючи у ворога так потрібну зброю й набої. Та командант ген. М. Омелянович-Павленко з честю вивязався зі свого завдання, врешті щасливо вивів армію і зєднався з тими надніпрянськими дивізіями, які йшли йому назустріч із заходу.

Настав 1920 рік. Обставини на сході хоч погіршали для нас, порівнюючи з 1919 р., але не були ще безнадійні. Червоні, що нанесли поразку білим москалям та загнали рештку денікінців у Крим і замість генерала Деникіна обняв командування над ними генерал Врангель, були ще слабші. Наша армія та повстанці на Україні нищили ворога, не даючи йому ні вдень ні вночі спокою.

На півдні України, в Катеринославщині „гуляв“ ще тоді анархист — „батько Махно“, (утік за кордон в 1923 р.), що не визнавав жадної влади, крім своєї. До того ж і в Московщині вибухали повстання

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА 3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НАШ У. Н. СОЮЗ!

В листопаді цього року минає тридцять років від часу, коли хоробрі полки нашої регулярної армії з неувучним завзяттям боронили останні повіти Української Народної Республіки. Більшевіцька Москва зосередила тоді проти української армії значні сили свого західного фронту і наше військо в кривавих боях змушене було відступати.

Лютий ворог посів українську землю, насильством і терором нівечив українську націю, збуджену до самостійного життя.

Але українська армія і революційні сили нашого народу не піддалися руйнуванню. Значна частина нашого війська пішла в запліддя ворога і безупинно продовжувала боротьбу за свободу і державність, а друга частина української армії з урядом Української Народної Республіки та з політичними кадрами пішла на чужину. Збройна боротьба не спинилася, вона вибухала потужними повстаннями по всій Україні, а Другий Зимовий Похід в 1921 році являв зразок відваги і жертв українських воїнів, що з чужини провалили крізь руки большевицької охорони й пройшли в глибину Правобережжя. Велика любов до своєї батьківщини вела їх на бій нерівний з ворогом і їхня героїчна смерть під Базаром — це могутній поштовх до дальшої боротьби.

Українська еміграція, що пішла на чужину з своїм національним урядом, розгорнула велику політичну й освітню акцію, несучи в культурний світ ідею визволення України. Не було такої країни в Європі і майже в усіх світах, де б не осів гурт українців і де б не провадив він своєї національної роботи. В країнах Європи українська еміграція створила свої школи, університети, академії, наукові установи, створила свою політичну пресу, мистецькі журнали, видавництва, господарські підприємства, церковні організації, професійні спілки. Важливе завдання виконали українські політичні партії. Вони не тільки провадили організацію українських внутрішніх сил, але й розвинули широку діяльність на міжнародному форумі. Товариство Ліги Націй, II Соціалістичний Інтернаціонал, міжнародні студентські і комбатантські союзи, Міжнародний Жіночий Комітет Миру і Свободи та багато інших організацій були трибунами, з яких представники української еміграції виступали в обороні прав українського народу.

Тисячі української молоді, що їм визвольна боротьба не дала змоги закінчити освіту в Україні, здобували знання на чужині. Еміграція дала чимало культурних діячів і фахових працівників Західній Україні і Закарпаттю.

Всю цю діяльність українців, які не покладаючи рук її провадять, підносять і бережуть українську свідомість, творять нові культурні і матеріальні цінності, провадять політично-визвольну працю і несуть українське ім'я в світ — мусимо високо цінити. Ресорт Преси та Інформації закликав українське громадянство відзначити 30-ті роковини масової української еміграції сходинами, рефератами, академіями та статтями в своїй і чужій пресі.

Українська соборна еміграція — це визвольний політичний авангард, що своєю існуванням на чужині являє протест проти гноблення українського народу. Очолена державним Центром Української Народної Республіки, вона є носієм ідеї української державності і активним борцем за визволення своєї Батьківщини з-під чужинського панування.

На Україні кипить неупинна боротьба. Батьки, брати й сестри наші стогнуть у ярмі. Українська політична еміграція ніколи не відірвалася від свого народу, вона є вілним реваншем його змагань та ідеалів, — це єдина кисть і кров. Надаючи великої ваги українській еміграції, большевицька влада на Україні марно намагалася викликати ненависть і посягати розбрат між народом і його невід'ємною частиною — силами нездоланої України, що пішли за неї боротися. Як еміграція 1920, так і 1944-45 років становить один моноліт з непокороною Батьківщиною.

Хай здобутки праці й боротьби всієї української еміграції квітнуть українцям на щаблі творчих досягнень та активізують в усіх напрямках діяльності.

Хай відзначення цієї річниці досягнень на чужині буде переглядом визвольних сил і покликом до поготівлі.

На чужині, листопад 1950.

Ресорт Преси та Інформації
Виконного Органу Української
Народної Республіки

ПОДАВСЯ У ВІДСТАВКУ
ПІСЛЯ НЕЗРУЧНОЇ
ПРОМОВИ

Вашингтон. — Ген. Орвіл А. Андерсон, якого суспендували як команданта Воєнної Повітряної Колегії в Максуел Філд, в Алабама, подався у відставку з військової служби. У промові 1 вересня він доручив запобігти війні проти Росії, кажучи, що як би дати йому дозвіл, то він знищив би «всі п'ять советських атомових гнізд». Влада вважала це за виявлення згодних стратегічних висхідів і суспендувала його з його становища. Тепер він згрозив відставку. Він має за собою всі потрібні літа служби, за які йому належить стареча пенсія і тому не буде труднощів з його переходом в нечинний стан.

Всю цю діяльність українців, які не покладаючи рук її провадять, підносять і бережуть українську свідомість, творять нові культурні і матеріальні цінності, провадять політично-визвольну працю і несуть українське ім'я в світ — мусимо високо цінити. Ресорт Преси та Інформації закликав українське громадянство відзначити 30-ті роковини масової української еміграції сходинами, рефератами, академіями та статтями в своїй і чужій пресі.

Українська соборна еміграція — це визвольний політичний авангард, що своєю існуванням на чужині являє протест проти гноблення українського народу. Очолена державним Центром Української Народної Республіки, вона є носієм ідеї української державності і активним борцем за визволення своєї Батьківщини з-під чужинського панування.

На Україні кипить неупинна боротьба. Батьки, брати й сестри наші стогнуть у ярмі. Українська політична еміграція ніколи не відірвалася від свого народу, вона є вілним реваншем його змагань та ідеалів, — це єдина кисть і кров. Надаючи великої ваги українській еміграції, большевицька влада на Україні марно намагалася викликати ненависть і посягати розбрат між народом і його невід'ємною частиною — силами нездоланої України, що пішли за неї боротися. Як еміграція 1920, так і 1944-45 років становить один моноліт з непокороною Батьківщиною.

Хай здобутки праці й боротьби всієї української еміграції квітнуть українцям на щаблі творчих досягнень та активізують в усіх напрямках діяльності.

Хай відзначення цієї річниці досягнень на чужині буде переглядом визвольних сил і покликом до поготівлі.

На чужині, листопад 1950.

Ресорт Преси та Інформації
Виконного Органу Української
Народної Республіки

ПОДАВСЯ У ВІДСТАВКУ
ПІСЛЯ НЕЗРУЧНОЇ
ПРОМОВИ

Вашингтон. — Ген. Орвіл А. Андерсон, якого суспендували як команданта Воєнної Повітряної Колегії в Максуел Філд, в Алабама, подався у відставку з військової служби. У промові 1 вересня він доручив запобігти війні проти Росії, кажучи, що як би дати йому дозвіл, то він знищив би «всі п'ять советських атомових гнізд». Влада вважала це за виявлення згодних стратегічних висхідів і суспендувала його з його становища. Тепер він згрозив відставку. Він має за собою всі потрібні літа служби, за які йому належить стареча пенсія і тому не буде труднощів з його переходом в нечинний стан.

АМСТЕРДАМ, Н. П.

Почаювали прикладного
громадянина, якого вже
не стало

Український Американський Допомоговий Комітет (голова: С. Гнатківський) віддав дуже гарну пошану пам'яті дуже прикладного громадянина, який відійшов від нас навіки та яким був бл. п. Павло Чучман, що помер несподівано 21 жовтня 1950 року, про що вже була згадка в „Свободі“.

Замість вінка на могилу Покійного Комітет вислав до У. А. Д. Комітету у Філадельфії \$30 і завірення (ашуранс) на справдження одної родини зі скитальцями, щоб в такий спосіб увіковічнити діяльність бл. п. Павла Чучмана на тім полі. Це відійшов від нас учасник визвольних змагань, підстаршина УГА, що тут на американській землі ввесь час був активним громадським діячем, членом усіх наших народних організацій, або їх організатором і щирим приятелем скитальців. Характеристикою діяльності Покійного як воєнка, громадянина і патріота подав у своїй прощальній промові д-р Петро Хрестівський, промовляючи до великого здвигу народу, що прибув віддати Покійному останню прислугу.

СИРАКЮЗ, Н. П.
З ОРИНОВОГО ВЕСІЛЛЯ НА
ПОЛІТИЧНУ ПРАЦЮ УКК

Дня 23 вересня зібралося в залі У. Н. Дому понад 250 осіб з нагоди 25-ти ліття подорожжя життя наших славних громадян, п. Олексі Шмокалюка та його дружини, п-ні Анастасії. Були свашки, друзі, родичи, що прибула з Нью Йорку та інших міст. Про громадську працю Ювілятів говорив багато різних промовців, як от п. В. Осухівський, проф. Й. Заяць та інші. П-ні Шмокалюк, ювілятка, виголосила глибоку промову по англійськи, прирікаючи далі щиро працювати для громади і рідної справи. Ювілятка, п. Шмокалюк, дякуючи за честь і радість заявив, що уважає себе ніким іншим, а тільки рядовим громадянином, який виконує обов'язки громадянина цієї країни, а українця з похорождення, бо не може глядіти спокійними очима, як антихрист прибивав на хрест Україну. До тих коротких його слів додали, що Ювілят працює в громаді 40 років. Він завжди активний і завжди щедрий та охочий попірати кожну добру справу. С одним з ініціаторів У. Н. Дому, на будову якого дав поважну позичку крім добровільних пожертв. Брав активну участь в праці місцевого ОДВУ та в Укр. А. мер. Дем. Клубі та їздив на їх конвенції як делегат, як теж кількама наворотами їздив на конвенції УНСОЮ. Був теж довгий час трестістом укр. греко-кат. церкви св. І. Хрестителя.

При кінці ювілею - гостини п. Пігуляк візав це присутніх зложити на політичну працю Українського Конгресового Комітету. Ювіляти зложили \$10, а між присутніми збірано ще \$42. Разом вислано до У. А. Д. Комітету \$52. Потім же заспівано „Многа Літа" і так закінчено пошанування праці добрих і чесних громадян.

Г. Туркевич
НЬО ЙОРК, Н. П.

Жалібно сходили СУМА
Вечором 27 жовтня відбулися Надзвичайні Сходили СУ-

МА, присвячені г. е. роїській смерті Команданта УПА, Ген. Хорунжого Т. Чупринки. Сходили відкрив голова М. Шмідгель, а головний реферат виголосив культ-освітний референт, що своїм глибоким змістом переніс присутню молоді, де й Командира потекла, де його Воїни непереможеної легендарної армії УПА стоять же міцніше, щоб смерть його пімстити.

Промовець, між іншим сказав: Життя Нації забрало життя Командира і створило нові полки і ярість нової битви, а голос коливався й у млі вибухів нічних гранат і чорно багровим пожежаром тріскотить в густих лісних борах. Широко блискавичні зливи і тривоги — це спокій рідної землі та її неутрачених воїнів...

Одноразово мовчанкою та проголосшенням національної жалоби до кінця 1950 р. вшановано пам'ять Поляглого.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з советської преси)

УЛЯНА БАШТИК
ІДЕ ДО МОСКВИ

У Соморохах коло Сокаля відбулося колгоспне зібрання, на якому обрано делегата на всесоюзну „конференцію миру в Москві". З промовою виступив колгоспник Г. Ретеменський і сказав зібраним так: „Наші серця сповнені гордості за велику соціалістичну батьківщину, за вождя радянських народів і прапороносця миру товариша Сталіна... Я пропоную обрати делегатом голову нашого колгоспу героя соціалістичної праці Ульяну Баштик. Хай з трибуни конференції вона заявит перед усім світом про волю колгоспного селянства до миру". Зібрання схвалило пропозицію одноголосно і Марія Баштик

„доступить чести" побачити „зореносну Москву".

Подібні зібрання відбулися в цілій Україні. На всіх Сталіна звеличувано його новим офіційним титулом, спеціально створеним для цієї нагоди, „прапороносця миру".

Вступаєте в члени У. Н. Союзу

Вашингтон. — Ген. Орвіл А. Андерсон, якого суспендували як команданта Воєнної Повітряної Колегії в Максуел Філд, в Алабама, подався у відставку з військової служби. У промові 1 вересня він доручив запобігти війні проти Росії, кажучи, що як би дати йому дозвіл, то він знищив би «всі п'ять советських атомових гнізд». Влада вважала це за виявлення згодних стратегічних висхідів і суспендувала його з його становища. Тепер він згрозив відставку. Він має за собою всі потрібні літа служби, за які йому належить стареча пенсія і тому не буде труднощів з його переходом в нечинний стан.

Всю цю діяльність українців, які не покладаючи рук її провадять, підносять і бережуть українську свідомість, творять нові культурні і матеріальні цінності, провадять політично-визвольну працю і несуть українське ім'я в світ — мусимо високо цінити. Ресорт Преси та Інформації закликав українське громадянство відзначити 30-ті роковини масової української еміграції сходинами, рефератами, академіями та статтями в своїй і чужій пресі.

Українська соборна еміграція — це визвольний політичний авангард, що своєю існуванням на чужині являє протест проти гноблення українського народу. Очолена державним Центром Української Народної Республіки, вона є носієм ідеї української державності і активним борцем за визволення своєї Батьківщини з-під чужинського панування.

На Україні кипить неупинна боротьба. Батьки, брати й сестри наші стогнуть у ярмі. Українська політична еміграція ніколи не відірвалася від свого народу, вона є вілним реваншем його змагань та ідеалів, — це єдина кисть і кров. Надаючи великої ваги українській еміграції, большевицька влада на Україні марно намагалася викликати ненависть і посягати розбрат між народом і його невід'ємною частиною — силами нездоланої України, що пішли за неї боротися. Як еміграція 1920, так і 1944-45 років становить один моноліт з непокороною Батьківщиною.

Хай здобутки праці й боротьби всієї української еміграції квітнуть українцям на щаблі творчих досягнень та активізують в усіх напрямках діяльності.

Хай відзначення цієї річниці досягнень на чужині буде переглядом визвольних сил і покликом до поготівлі.

На чужині, листопад 1950.

Ресорт Преси та Інформації
Виконного Органу Української
Народної Республіки

ПОДАВСЯ У ВІДСТАВКУ
ПІСЛЯ НЕЗРУЧНОЇ
ПРОМОВИ

Вашингтон. — Ген. Орвіл А. Андерсон, якого суспендували як команданта Воєнної Повітряної Колегії в Максуел Філд, в Алабама, подався у відставку з військової служби. У промові 1 вересня він доручив запобігти війні проти Росії, кажучи, що як би дати йому дозвіл, то він знищив би «всі п'ять советських атомових гнізд». Влада вважала це за виявлення згодних стратегічних висхідів і суспендувала його з його становища. Тепер він згрозив відставку. Він має за собою всі потрібні літа служби, за які йому належить стареча пенсія і тому не буде труднощів з його переходом в нечинний стан.

Всю цю діяльність українців, які не покладаючи рук її провадять, підносять і бережуть українську свідомість, творять нові культурні і матеріальні цінності, провадять політично-визвольну працю і несуть українське ім'я в світ — мусимо високо цінити. Ресорт Преси та Інформації закликав українське громадянство відзначити 30-ті роковини масової української еміграції сходинами, рефератами, академіями та статтями в своїй і чужій пресі.

Українська соборна еміграція — це визвольний політичний авангард, що своєю існуванням на чужині являє протест проти гноблення українського народу. Очолена державним Центром Української Народної Республіки, вона є носієм ідеї української державності і активним борцем за визволення своєї Батьківщини з-під чужинського панування.

На Україні кипить неупинна боротьба. Батьки, брати й сестри наші стогнуть у ярмі. Українська політична еміграція ніколи не відірвалася від свого народу, вона є вілним реваншем його змагань та ідеалів, — це єдина кисть і кров. Надаючи великої ваги українській еміграції, большевицька влада на Україні марно намагалася викликати ненависть і посягати розбрат між народом і його невід'ємною частиною — силами нездоланої України, що пішли за неї боротися. Як еміграція 1920, так і 1944-45 років становить один моноліт з непокороною Батьківщиною.

Хай здобутки праці й боротьби всієї української еміграції квітнуть українцям на щаблі творчих досягнень та активізують в усіх напрямках діяльності.

Хай відзначення цієї річниці досягнень на чужині буде переглядом визвольних сил і покликом до поготівлі.

На чужині, листопад 1950.

Ресорт Преси та Інформації
Виконного Органу Української
Народної Республіки

ПОДАВСЯ У ВІДСТАВКУ
ПІСЛЯ НЕЗРУЧНОЇ
ПРОМОВИ

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

АМСТЕРДАМ, Н. П.

Почаювали прикладного
громадянина, якого вже
не стало

Український Американський Допомоговий Комітет (голова: С. Гнатківський) віддав дуже гарну пошану пам'яті дуже прикладного громадянина, який відійшов від нас навіки та яким був бл. п. Павло Чучман, що помер несподівано 21 жовтня 1950 року, про що вже була згадка в „Свободі“.

Замість вінка на могилу Покійного Комітет вислав до У. А. Д. Комітету у Філадельфії \$30 і завірення (ашуранс) на справдження одної родини зі скитальцями, щоб в такий спосіб увіковічнити діяльність бл. п. Павла Чучмана на тім полі. Це відійшов від нас учасник визвольних змагань, підстаршина УГА, що тут на американській землі ввесь час був активним громадським діячем, членом усіх наших народних організацій, або їх організатором і щирим приятелем скитальців. Характеристикою діяльності Покійного як воєнка, громадянина і патріота подав у своїй прощальній промові д-р Петро Хрестівський, промовляючи до великого здвигу народу, що прибув віддати Покійному останню прислугу.

СИРАКЮЗ, Н. П.
З ОРИНОВОГО ВЕСІЛЛЯ НА
ПОЛІТИЧНУ ПРАЦЮ УКК

Дня 23 вересня зібралося в залі У. Н. Дому понад 250 осіб з нагоди 25-ти ліття подорожжя життя наших славних громадян, п. Олексі Шмокалюка та його дружини, п-ні Анастасії. Були свашки, друзі, родичи, що прибула з Нью Йорку та інших міст. Про громадську працю Ювілятів говорив багато різних промовців, як от п. В. Осухівський, проф. Й. Заяць та інші. П-ні Шмокалюк, ювілятка, виголосила глибоку промову по англійськи, прирікаючи далі щиро працювати для громади і рідної справи. Ювілятка, п. Шмокалюк, дякуючи за честь і радість заявив, що уважає себе ніким іншим, а тільки рядовим громадянином, який виконує обов'язки громадянина цієї країни, а українця з похорождення, бо не може глядіти спокійними очима, як антихрист прибивав на хрест Україну. До тих коротких його слів додали, що Ювілят працює в громаді 40 років. Він завжди активний і завжди щедрий та охочий попірати кожну добру справу. С одним з ініціаторів У. Н. Дому, на будову якого дав поважну позичку крім добровільних пожертв. Брав активну участь в праці місцевого ОДВУ та в Укр. А. мер. Дем. Клубі та їздив на їх конвенції як делегат, як теж кількама наворотами їздив на конвенції УНСОЮ. Був теж довгий час трестістом укр. греко-кат. церкви св. І. Хрестителя.

При кінці ювілею - гостини п. Пігуляк візав це присутніх зложити на політичну працю Українського Конгресового Комітету. Ювіляти зложили \$10, а між присутніми збірано ще \$42. Разом вислано до У. А. Д. Комітету \$52. Потім же заспівано „Многа Літа" і так закінчено пошанування праці добрих і чесних громадян.

Г. Туркевич
НЬО ЙОРК, Н. П.

Жалібно сходили СУМА
Вечором 27 жовтня відбулися Надзвичайні Сходили СУ-

МА, присвячені г. е. роїській смерті Команданта УПА, Ген. Хорунжого Т. Чупринки. Сходили відкрив голова М. Шмідгель, а головний реферат виголосив культ-освітний референт, що своїм глибоким змістом переніс присутню молоді, де й Командира потекла, де його Воїни непереможеної легендарної армії УПА стоять же міцніше, щоб смерть його пімстити.

Промовець, між іншим сказав: Життя Нації забрало життя Командира і створило нові полки і ярість нової битви, а голос коливався й у млі вибухів нічних гранат і чорно багровим пожежаром тріскотить в густих лісних борах. Широко блискавичні зливи і тривоги — це спокій рідної землі та її неутрачених воїнів...

Одноразово мовчанкою та проголосшенням національної жалоби до кінця 1950 р. вшановано пам'ять Поляглого.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з советської преси)

УЛЯНА БАШТИК
ІДЕ ДО МОСКВИ

У Соморохах коло Сокаля відбулося колгоспне зібрання, на якому обрано делегата на всесоюзну „конференцію миру в Москві". З промовою виступив колгоспник Г. Ретеменський і сказав зібраним так: „Наші серця сповнені гордості за велику соціалістичну батьківщину, за вождя радянських народів і прапороносця миру товариша Сталіна... Я пропоную обрати делегатом голову нашого колгоспу героя соціалістичної праці Ульяну Баштик. Хай з трибуни конференції вона заявит перед усім світом про волю колгоспного селянства до миру". Зібрання схвалило пропозицію одноголосно і Марія Баштик

„доступить чести" побачити „зореносну Москву".

Подібні зібрання відбулися в цілій Україні. На всіх Сталіна звеличувано його новим офіційним титулом, спеціально створеним для цієї нагоди, „прапороносця миру".

Вступаєте в члени У. Н. Союзу

Вашингтон. — Ген. Орвіл А. Андерсон, якого суспендували як команданта Воєнної Повітряної Колегії в Максуел Філд, в Алабама, подався у відставку з військової служби. У промові 1 вересня він доручив запобігти війні проти Росії, кажучи, що як би дати йому дозвіл, то він знищив би «всі п'ять советських атомових гнізд». Влада вважала це за виявлення згодних стратегічних висхідів і суспендувала його з його становища. Тепер він згрозив відставку. Він має за собою всі потрібні літа служби, за які йому належить стареча пенсія і тому не буде труднощів з його переходом в нечинний стан.

Всю цю діяльність українців, які не покладаючи рук її провадять, підносять і бережуть українську свідомість, творять нові культурні і матеріальні цінності, провадять політично-визвольну працю і несуть українське ім'я в світ — мусимо високо цінити. Ресорт Преси та Інформації закликав українське громадянство відзначити 30-ті роковини масової української еміграції сходинами, рефератами, академіями та статтями в своїй і чужій пресі.

Українська соборна еміграція — це визвольний політичний авангард, що своєю існуванням на чужині являє протест проти гноблення українського народу. Очолена державним Центром Української Народної Республіки, вона є носієм ідеї української державності і активним борцем за визволення своєї Батьківщини з-під чужинського панування.

На Україні кипить неупинна боротьба. Батьки, брати й сестри наші стогнуть у ярмі. Українська політична еміграція ніколи не відірвалася від свого народу, вона є вілним реваншем його змагань та ідеалів, — це єдина кисть і кров. Надаючи великої ваги українській еміграції, большевицька влада на Україні марно намагалася викликати ненависть і посягати розбрат між народом і його невід'ємною частиною — силами нездоланої України, що пішли за неї боротися. Як еміграція 1920, так і 1944-45 років становить один моноліт з непокороною Батьківщиною.

Хай здобутки праці й боротьби всієї української еміграції квітнуть українцям на щаблі творчих досягнень та активізують в усіх напрямках діяльності.

Хай відзначення цієї річниці досягнень на чужині буде переглядом визвольних сил і покликом до поготівлі.

На чужині, листопад 1950.

Ресорт Преси та Інформації
Виконного Органу Української
Народної Республіки

ПОДАВСЯ У ВІДСТАВКУ
ПІСЛЯ НЕЗРУЧНОЇ
ПРОМОВИ

Вашингтон. — Ген. Орвіл А. Андерсон, якого суспендували як команданта Воєнної Повітряної Колегії в Максуел Філд, в Алабама, подався у відставку з військової служби. У промові 1 вересня він доручив запобігти війні проти Росії, кажучи, що як би дати йому дозвіл, то він знищив би «всі п'ять советських атомових гнізд». Влада вважала це за виявлення згодних стратегічних висхідів і суспендувала його з його становища. Тепер він згрозив відставку. Він має за собою всі потрібні літа служби, за які йому належить стареча пенсія і тому не буде труднощів з його переходом в нечинний стан.

Всю цю діяльність українців, які не покладаючи рук її провадять, підносять і бережуть українську свідомість, творять нові культурні і матеріальні цінності, провадять політично-визвольну працю і несуть українське ім'я в світ — мусимо високо цінити. Ресорт Преси та Інформації закликав українське громадянство відзначити 30-ті роковини масової української еміграції сходинами, рефератами, академіями та статтями в своїй і чужій пресі.

Українська соборна еміграція — це визвольний політичний авангард, що своєю існуванням на чужині являє протест проти гноблення українського народу. Очолена державним Центром Української Народної Республіки, вона є носієм ідеї української державності і активним борцем за визволення своєї Батьківщини з-під чужинського панування.

На Україні кипить неупинна боротьба. Батьки, брати й сестри наші стогнуть у ярмі. Українська політична еміграція ніколи не відірвалася від свого народу, вона є вілним реваншем його змагань та ідеалів, — це єдина кисть і кров. Надаючи великої ваги українській еміграції, большевицька влада на Україні марно намагалася викликати ненависть і посягати розбрат між народом і його невід'

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую своїх братів ІВАНІА і ВОЛОДИСЛАВА СЛОТВИНСЬКИХ із Потеліч, повіт Рава Руська, котрі працювали в копальні вугілля Хаус-гам (Гавсгам) в Німеччині до 1945 року. Хто про них знає, або вони самі, прошу подати на адресу:

МИХАЙЛО СЛОТВИНСЬКИЙ
c/o W. H. Hall
Cropwell Rd.,
Marlton, N. J.

Пошукую ФЕДЮ ОЛЕКСАНДРОВИЧА, що виїхав до Америки в 1919 р. з табору Нова Говерля в Неумаркет/Обри, Німеччина. Хто знає про нього, або він сам, прошу подати на адресу:

NICHOLAS KOTYKUNYWCZ
Box 1132
Conway, Pa.

ВІРУ ГАРКАВЕНКО

з Відня — просить відгукнутись

ГАЛЯ КОВАЛЬОВА

84 Willow Street,
Brooklyn 2, N. Y.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ
КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ
ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІ-
ТИ. А ПРОСВІТА—ЦЕ СИЛА

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF

223—2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острії й довготривалі недуги чоловіків і жінок. Шпирі. X-Ray. Роздута жила лікуємо без операції. Переводимо аналізи крові для супружних дозволів. — Офісні години: щодня від 10 рані до 6:45 вечорі. В неділі від 11 до 1. попол.

Dr. Med. R. TYLBOR

59 East 3rd St. (к. 2nd Ave., N.Y.C.)
Tel. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги. Fluoroscopes, X-ray Electrocardiography, Analysis. Переводимо аналізи крові для супружних дозволів.

Офісні години: щодня 1-3 і 5-8 р.п. В неділі від 10-2 попол.

Д-р М. МАПЗЕЛ

лікує гострі й застарілі недуги муж-
чин і жінок, шкірні, загальне ослаб-
лення, нерви й міхур, ревматизм;
переводить аналізи крові й сечі.
Пролірка \$3.00.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY.
к. 4-тої Евено і Юнон Сквер.
Години: Щодня 10-11 сполудня
4-7. У неділі 11 ранку до 1 попол.

Д-Р МЕД. МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ

веде

ЛІКАРСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ

при:

173 MIRE ISLAND AVENUE,
Babylon (Long Island), N. Y.
Тел.: Babylon 450

Принимас за попереднім зголошенням (by appointment)

НОВА АДРЕСА

СКРИПКОВОЇ СТУДІЇ
проф. ВОЛОДИМИРА ЦІСІКА

112 E. 9th STREET (ST. GEORGE ACADEMY), NEW YORK
Зголошення приймається кожної суботи від 10. до 4. попол.,
або щоденно телефоном: Virginia 7-2566-J.

В Центрі Укр. Колонії в Нью-Йорку. Коло ілюстр. св. Юрія.

УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

В. Е. Богачевський • VEB-OK • О. Елюфас

208 E. 6th St., N.Y.C. Tel. OR. 3-2484

НА ПРОДАЖ

ДОМИ—ФАРМИ, БИЗНЕСИ

1. Гросерія і Делікатесни	\$ 4,500
2. Бар і Грил в добрій дільниці	5,000
3. Гез стейшен, дим 6 кімнат, стейд, курники	12,000
4. Бар і Грил — склеп горювок, дим 8 кімнат	18,500
5. Готель 18 кімнат, бара, добра дільниця	35,000
6. Готель 19 кімнат, Бар і Грил	18,500
7. Фарма 150 акрів, дим 6 кімнат, 18 корів, вся машинерія	18,500
8. 3 акри землі, дим 6 кімнат, потічок перетікає через	
землю	3,800
9. 4 фамілійний мурований дим, всі уліпшення	8,500
10. 4 фамілійний дим, 4 гаражі, дуже добра околиця, близько	
собою	16,500
11. 2 фамілійний мурований дим, гараж на 2 авта, лота 50x100	
всі уліпшення	18,500
12. 9 фамілійний мурований дим, 2 склепи, місячний чинш	22,000
\$428.50	
13. 16 фамілійний мурований дим, 2 склепи, прихід з чиншу	24,500
\$5,000.00	
14. 48 фамілійний мурований дим, сходи fire proof, лота 68x100	
прихід з чиншу \$10,464	46,000
15. 20 фамілійний мурований дим, річний прихід з чиншу	29,000
\$7,200.00	
16. Два 2 фамілійні доми, всі уліпшення. Вдова мується про-
дати. Ціна тільки	12,500
17. Гез стейшен, дим 6 кімнат, 6 cabins, lunch bar	15,500

Масно ріжного роду доми і бизнеси на продаж у місті і поза містом.

У нас в офісі є accountant, котрий допоможе Вам в спра-
вах податкових. Також є на місці Нотар.

Асекуруємо Ваші доми, меблі від вогню і бурі. Асеку-
руємо також вікна, авта, футра від нещасливих випадків
і життєве забезпечення.

STEPHEN D. SATZEWICH

Real Estate and General Insurance

32 EAST 7th STREET, NEW YORK CITY

Phone GRamercy 3-0713

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК ЗЛОЖИЛИ:

(Ліста ч. 7 — в часі від 7 вересня
до 31 жовтня 1950)

(Докінчення).

Каліленд: Розалія Кокоць \$15;
Миротин Басиліанський, Іван По-
пович, Григ. Коч, Максим Куч-
ко, Степан Чорний, Мих. Віль, Василь
Кукта, Іван Турко, Іван Кузник, І-
ван Тремблук, Павло Корпан, Дми-
тро Мелен, Волод. Сміговський, І-
ван Іванович по \$10; Тамарі Кал-
мук \$6; Мих. Лещинський \$9; Дми-
тро Мисько, Григ. Карась, Степан
Гидрик і Марія Гель по \$5; Н. Уге-
ра, М. Федорчук, Анна Третак, І.
Ставнийчик, Михайлина Ставнича,
М. Савчук і Оріс Савчук по \$2.
Понгстали: Еміль Гнатів \$10.

Пенсильванія: Елісвіппа: о. Лев
Вілокірра, Остап Мисик, інж. Ю.
Монастирський по \$10; Петро Ці-
ціль і Грил. Павлючок по \$5; Василь
Древний \$1.

Бельгія: Олена Маруєнко, Ам-
броз Маруєнко, інж. О. Гладшів-
ський, Ярослав Цегельський, Іван
Малицький по \$10; Роман Цегель-
ський, Ярослав Цегельський, Іван
Віленський, о. Іван Михайлів, Іван
Івашко, Іванна Михайлів, д-р. Мих.
Шляхтиченко, Мих. Зилик, Марія
Заболотська, Юрко Біланчик і Андрій
Цанко по \$5; В. Чичевський \$3;
В. Зовик, Д. Коростинський, Франя
Дябло, Катерина Копчук по \$2; Ю.
Цегельський \$1; Анастасія Ма-
лицька \$1; О. Запаржоний \$3.

Гудсей: 3 золотого весілля пп.
Г. і М. Язвинських \$24 на УПА.
Честер: В. Лесик, Анастасія О-
гродник, Ілья Панасик, Вол. Ди-
мільський, Ірина Кузик, Антін Ко-
мандарчук, П. Смородський і Во-
лод. Сич по \$10; Іван Янчик і Во-
лод. Александер по \$5; Андрій
Сольницький \$4; Євген Маршалюк \$5;
Людмила: Юрій Кулик \$25; о.
Лев Кушнір, Юлія Віловус, Іван

Вилмердінг: Осип Боршакевич
— \$10.
Р. Ааленд: Вунсакет: Р. Вецал
(збірка на весілля п. Степанів Ки-
наш) \$20; Д. Деренко \$8; В. Кос-
тин \$5.

Тексас: Гостон: Василь Балабан
і дружина \$80; Василь Курничак,
Микола Лисенко і дружина і Віктор
Балабан по \$25; Петро Вішук, Ко-
рнелі Крупиский, Марія Курца, Ми-
хайло Фесенко, Лідія Погатовка,
Мих. Данилик, Волтер Курца, Рой
Курца, Курца Ольга-Бенсон, Кур-
ца Луїс-Сеул, Курца Катря-Фі-
шер, Іван Ішків і дружина по \$10;
Тимко Курца, Марія Курца, Елсі
Курца, Юстина Фастерант, Поле-
фіна Фастерант, Петро Шезник,
Юрко Кук, Теодор Тереза і Мил-
тон Піндус по \$5; М. Балабан
(пліякати) \$3.

Вирджинія: Епомакоке: Петро Ка-
личук \$10.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

МІЖКАННЯ

Дві улюблені кімнати,
44 — 1st Ave., New York

Зголошється на
73 Orchard St., apartment 3.

ЧОТИРИ КІМНАТИ

продаємо з меблями. Помеш-
кання можна зайняти зараз.

1390 2nd Ave., N. Y. Apt. 5A

Тел. RE 7-7932

Кімнати до винаймлення.

FOR RENT: Two apartments each
containing two rooms and private bath.
Ready for occupancy. Heat, electric
and electric refrigerator included.

MICHAEL ELKO,
605 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:

Ukrainian Congress Committee
of America,

P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

РОЛЯ ЗУАДК В ЕВРОПІ

(Закінчення зі стор. 1-шої).

д., покривав ІРО. — Ставлення
ІРО до ЗУАДКітету харак-
теризується вже хоч би таким
фактом, що тоді, як ця органі-
зація поставила всім іншим до-
бровільним агенціям домаган-
ня, щоб вони в черговому ро-
ці зменшили свій персонал на
10%, ЗУАДКітету вона
дозволила збільшити його на
20%, рекомендуючи відкрити
два нові офіси в Австрії і три в
Німеччині. Згідно зі статисти-
кою ІРО, в Австрії перебуває
ще 5,400 українських скиталь-
ців, а в Німеччині около 30,000,
з чого 4,456 вже переїхали в ні-
мецьке господарство. Поло-
ження української еміграції
дуже важке. Вправді, ЗУАД-
Кітету має тепер в своїх євро-
пейських складах стільки хар-
чів, що може всім допомогти,
але це не розв'язує головної

АМЕРИКА ПРИГОТОВЛЯ-
ЄТЬСЯ ВИСЛАТИ АМБА-
САДОРА ДО МАДРИДУ

Вашингтон. — Уряд рішів-
ся остаточно вислати амба-
сатора до Еспанії й назначив
уже кандидата. Ним є Стантон
Гріфіс, недавній амбасадор
до Аргентини. Формальну о-
повістку про назначення Грі-
фіса оприлюдняє з початком
Нового Року. Буде це перший
американський амбасадор до
Еспанії після п'яти років. О-
станнім амбасадором у Мадриді
був Норман Армур, який ви-
їхав з відіти 31 грудня 1945 р.

ЗДА не вислала після того
свого посла тому, що Генер-
альна Асамблея Об'єднаних
Націй вирішила в 1948 р., щоб
члени О. Н. відкликали своїх
послів з Мадриду на знак про-
тесту проти режиму Франка.
Тепер деякі політики хочуть
присилити висилку нового
амбасадора, щоб Америка була
першою, яка вказує новий
шлях.

ПЕРЕВОЗОВИЙ ЛІТАК —
НАЙВАЖЛИВІША ЗБРОЯ

Анкоредж, Аляска. — Може
найбільш доцільною зброєю у
війні в Кореї є перевозовий лі-
так, а не великий скорострий
базука або вимірне ракетове
стрільно. До такого заключен-
ня прийшли після точної аналі-
зи спостерігачі повітряних
підвод, які перевозять воєнні
матеріали через повітряну ба-
зу Ем Елмердорф в Алясці.
Коли при слові „ерліфт“ де-
хто ще думає про Берлін, то
це вже перестаріле думання.
Офіцери Військової Транспор-
тової лужби кажуть, що тепе-
рішній „ерліфт“, який зі ЗДА
до Кореї є без порівняння біль-
ший й успішніший. Перед Ко-
рейською війною такі транс-
порти не були зараховані до
поважних. Сьогодні знавці
признають, що без вантажних
літаків не було б американ-
ської перемоги в Кореї.

УКРАЇНСЬКА ФУТРИА РОБІТНЯ В НЬО ЙОРКУ

Roman KUSSOFF

41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY

(близько Шостої Евено)

Коли задумате справити нове футро, перемоделювати, направити, так по-
радьтесь в цій справі з досвідченим скірником Романом Кузовом. Він напевно по-
дбас, щоб ваше футро, джакет чи ковнір були зроблені по найновішим фасонам, со-
лідно та з найкращих матеріалів. Ціни приступні.

Інформації на телефон: PLaza 9-4238.

Тарзан вірив, що Джена
втекла перед наближаючим
пеклом, отже пішов за її слі-
дами.

Незабаром буйні хмари ди-
му відтяли її сліди.
Кличучи її по імені, малпо-

чоловік біг наздогад в той бік,
куди побігла Джена.
Його голос був заглушений

ревом швидко наближаючого
вогню, однак далеко на пе-
реді інший рев дав Джени при-
току до викрику на сполох.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL HOME

COMPLETELY AIRCONDITIONED

ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ

В СТЕПІ

NEW JERSEY

ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ

ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

У випадку смутку в родині

Кличте як в день так і вночі:

JOHN KOWALCHUK

129 GRAND STREET

cor. Warren Street

JERSEY CITY, 2, N. J.

Tel. BErgan 4-5131

НЕЗВИЧАЙНА

НАГОДА

ВЛАСНОГО ВИРОБУ

КАПЕЛЮХИ

з найліпшого фільтру.

ВІД \$3.95

Відновляємо куплені

у нас капелюхи.

ПРОДАЄМО ШОВКОВІ КРАВАТКИ, ПАСИ

І ШЕЛКИ.

При купні — гарний новорічний презент від нас —

дари прикраси дому.

(Говоримо по українськи)

DUNLEY HAT SHOP

14 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK CITY

(Між 2-ого і 3-ого Евено.)

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ

ПОВІДІЛІСЬ, ЩО ПОГО FURRIERS

КУШНІРСЬКА РОБІТНЯ

є тепер під числом

434 East 6th St.

BETWEEN AVE. A & 1st.

NEW YORK CITY

Telephone: Spring 7-3566

Приймає замовлення на НОВІ РОБОТИ І ПЕРЕРІВКУ

та дає 20% опусту на всі роботи, а також ДАРОМ

сторідж на літо. — Самий сторідж на літо 2% від сотні.

Футра можна кунити на скілаті.

Робітни отворена від 9. рані до 9. вечір, кожного дня.

В неділі на замовлення.